

ՌԲԱՏԵԱՅ ՓԼԱԿԿՈՍԻ

ԱՌ

— ❧ Ա Ս Ս Ր Ա Կ Ա Պ Ե Տ Ո Ի Թ Ի Ի Ն Ն ❧ —

Ո՛հաւ, ըզքեզ 'ի ծով վարեն նոր ալիք.
Ո՛հ, զքնչ առնես, հաս, պինդ կալիւր զնաւակայսդ.
Ո՛չ տեսանես զ'ի խառնելեաց
Մերկ են կողք քո և թափուր.

Կայմք ջախջախք 'ի խիստ հողմոյն լիբէական,
Եւ թըռչարանք իսկ հեծեծեն, մինչ հազիւ
Ի պարանաց զիրկ ողնափայտ՝
Մըրըկեալ ծովուն հանդուրծէ:

Չեն ողջ 'ի քեզ առագաստք, ո՛չ ևս են դիք,
Որոց 'ի վտանգս աղերսարկու դիմեսցես.
Պոնտացիդ թէ կաղամախ՝
Ազնըւազարմ՝ դուստր անտառաց,

Ի զհւր դու 'նդ ազգդ և յանունդ իսկ պանծացիս:
Նաւազն երկչոտ ոչ 'ի նկարէն հաւատայ նաւս.
Լեր ըզգոյշ, մի հողմոց դու
Գուցէ լիցիս նըշաւակ:

Որ տաղտուկս երբեմն ածէ՞ և զըմբաղս՝
Ըղձից տենչ բերէ այժմիկ, հոգս ոչ թեթեւս.
Ի զուարթափայլ կիւկլադայց
Շըրջահոսից՝ տացես խոյս:

ԳԻՐԳ Ա. ՆՈՒՅԳ ԺԴ
ԹԻԳՄԸ. Հ. Գ. ՊԱՅԵԱՆ

